

GRRR....CRUFTS!

Crufts nærmede sig igen. Der var stor ophidselse i kennelerne, og alle hundene stredes om, hvem der oftest havde placeret sig.

"Hør nu her", sagde den tyske fårehund myndigt, "jeg har placeret min herre 6 gange, men han skal i bedre form før den store dag. Jeg har sat ham på en kraftig, proteinrig kost og skåret de fleste af kulhydraterne væk, ved L.K.A. var han fuldstændig mat ved den 30.runde i ringen, hvor jeg skulle vise gangart med ham."

Yorkien fnisede og kravlede op på sin røde kasse for at tale. "Min frue har placeret mig 7 gange - det skulle selvfølgelig have været 8 gange, men hun satte ikke papilotterne ordentlig i aftenen før W.E.L.K.S., og hendes frisure var bare forfærdelig – hendes bånd ville ikke blive på plads."

VILD FORVIRRING – så brød helvede næsten løs – der blev faktisk slagsmål. Alle hundene gøede og snappede ad hinanden, hver især besluttet på at vise, at netop deres "person" havde størst chance for at vinde den eftertragtede B.I.S. titel. Til sidst blev de kaldt til orden af grand danois'en, som taktfuld skiftede emne. "Vi hørte, at de har lavet ændringer til i år," sagde han. "I stedet for de sædvanlige hundefestligheder "Fred Basset" og Tommy Gun", har man bedt nogle berømte "husnavne" om at påtage sig kommenteringen. Jeg hørte, at man bad Angela Rippons hest og Katie Boyles kat om at påtage sig jobbet." – "Tom sladder fører ikke til noget," svarede den skotske terrier, som ikke kunne udholde brok i ringene. "Jamen, jeg tror det kan være sandt," sagde den sladdervorne lille pekingeser, "jeg så TV avis speakerens hest ved L.K.A." "Latterligt," knurrede rottweileren, "hvad kender de til vores sport?" "Næh," sagde den irske setter, "de holder også mennesker, men hvis I spørger mig, så har de ingen forstand på at behandle dem ordentligt. De tilbringer slet ikke tid nok sammen med dem – hesten tilbringer al sin tid i stalden, (mens jeg er sikker på, at menneskene på det nærmeste vanrøgtes), , og katten fjtter rundt hver nat og lader menneskene sejle deres egen sø. På den måde kan man ikke frembringe en champion."

Crufts dagen oprandt i al sin glans og væld, og skønt hundene var udmattet af at bade og trimme deres mennesker erklærede de sig rede til at tage den store udfordring op. Hele dagen sled de i ringene, og omsider kom det store øjeblik, da de sejrende gruppevindere troppede op i den store ring til B.I.S.

Blodhunden var først i ringen med sit emne, en fuldkægget fremtoning i glimrende kondition. Mandens berømte hængende øjne og dybe resonante stemme kunne ikke undgå at gøre indtryk på både dommer og tilskuere.

Den almindelige puddel var rimeligvis stolt af sin dame, en skinnende blondine, som fremkaldte hyl af beundring fra mængden, da hun elegant bevægede sig rundt i ringen i sin smarte rød-hvide buksedragt.

Bichonen havde lidt besvær med at overtale sin meget professionelle og smarte mand til at overvinde værdigheden og kravle ned fra bordet for at blive inspiceret af dommeren, men dagens storhed sejrede, og omsider stod han strålende på bordet – måske pga. de

timer, som bichonen havde brugt til at læse om "handling" i sit ugentlige hundeblad. (Bichonen var velkendt for at føre top emner frem, manden havde en stor chance).

Et varmt bud på titlen var den ruhårede foxterrier. Han havde imidlertid lidt besvær med sin mand, normalt den fuldkone gentleman, som uheldigvis var kommet i klammeri med cocker spanielens mand, der havde udtalt nedladende bemærkninger om waliserne. Foxterrierens mand var patriot og meget temperamentsfuld, hvorfor han for en stund havde ladet følelserne løbe af med sig. Fast besluttet på at taget fusen på cockerens mand, som blev udfordret til duel. Efter nogle få snapperier fik terrieren ham under kontrol, og det må siges, at de følelser, der var rejst i ham, virkelig havde fået ham op på tæerne – han så strålende ud.

Alle hundene og deres mennesker kom frem og formede en lang række. Menneskene tog sig betagende ud, og alles øjne rettede sig mod B.I.S. dommeren. Det år var æren tilfaldet den meget erfarne pointer. Han satte omhyggeligt sine karakteristiske små briller på enden af sin næse, glattede sin vest, tørrede sine poter på en særlig karakteristisk gul klud og gik ind i ringens midte.

Han måtte tænke sig grundigt om – han vidste, at hvilket menneske han end valgte, ville det få indflydelse på verdens kommende befolkning. Hvis han fx valgte blondinen, der så mesterligt blev ført frem af den almindelige puddel, vidste han, at der omgående ville komme masser af blondiner på kæledyrsmarkedet. Det var måske ikke umiddelbart noget dårligt, men pragtfulde blondiner kunne være dyre at holde, når man skulle tage al den nødvendige soignering og frisering i betragtning. – Ikke alle hunde havde gaver til at holde en dame af denne type på toppen. Ydermere havde dommeren hørt rygter om, at pigens prægtige lyse hår ikke var helt ægte i farven – noget der, hvis det var sandt, kunne medføre senere diskvalifikation.

Dommeren tænkte længe og dybsindigt...

Skulle han straffe terrierens mand pga. hans temperament, eller skulle han lade det gå i glemmebogen og i stedet se på mandens andre åbenlyse dyder. Omsider stoppede han ud for jagthundegruppens repræsentant, en dame, håndteret af et medlem af hans egen race, en Pointer. Dette katalognummer var en fin velklædt kvinde – på ingen måde overvældende eller anmassende, men pæn og nydelig med et venligt udtryk i sine mørke øjne. Pointeren førte hende frem med følelse, og dommeren vidste, at han her havde fundet en værdig vinder. Kvinden så ud, som kunne hun tilbringe en hel dag på grouse heden og dog alligevel være behageligt selskab om aftenen – hun var virkelig et menneske, som enhver hund kunne være stolt af.

Dommeren tøvede et øjeblik velvidende, at ved at give sin prestigefyldte pris til et medlem af sin egen race, ville der komme et hyl fra usportslige elementer, men han besluttede sig.

Han puttede omhyggeligt sit gule klæde og gav GRRR...-UFTS B.I.S til pointeren og dens kvinde.

Pointeren blev bestormet af lykønskere og lavede endda en film i fjernsynet og erklærede, at grunden til, at hans kvinde havde vundet, var, at hun var opfodret med en speciel slags dåsebønner.

J.W.A

Med profetens ord: "For at gøre en lang historie kort" skynder jeg mig at tilføje, at alle navne steder eller begivenheder, der er henvist til i denne historie, er frit opdigtede og på ingen måde skal portrættere nogen person nulevende eller død og heller ingen fortidig, nutidig eller fremtidig begivenhed.....Neville.

Ovenstående artikel har været bragt i engelsk pointerklubblad.

(Oversættelse NMO)

Om Cruft's Dogshow i øvrigt – det afholdes hvert år i februar måned i Earl's Court, London. Der deltager over 14.000 hunde fordelt på 4 dage. The gundogs – jagthundene – er med en af dagene.

Under en vinterferie i London besøgte jeg denne gigantudstilling, hvor man kan købe alskens ting fra porcelænspekingsesere til mere eller mindre vellykkede bronzeafstøbninger af større hunde i naturlig størrelse. Udstillingen er bestemt et besøg værd, hvis din vej skulle falde forbi.

(Ovenstående bragte vi i det hedengangne Pointernyt i1988)

NMO